In dit nummer:

Missie-stage in Zwitserland, Stage in de 'kathedraal van het Noorden', pater Ward Biemans over de opgestane Heer & meer

Willibrord Magazine

Tijdschrift voor de gebedskring en vrienden van het Grootseminarie St. Willibrord

Nummer 2 • Jaargang 23
Voorjaar 2021

VERDIEP
je eigen beleving
van al het nieuws

ZIE
hoe geloof, hoop
en liefde zegevieren

ONTDEK
Katholiek
Nieuwsblad

Neem nu een abonnement en ontvang de eerste
4 weken gratis! Kijk op **www.kn.nl/abonnementen**

kn

"EEN KWESTIE VAN EERLIJK ADVIES"

Notariskantoor
Voorhout B.V.

Of u nu een huis gaat kopen, een testament wilt opstellen of een B.V. wilt oprichten, bij notariskantoor Voorhout kunt u altijd terecht voor een eerlijk en deskundig advies. Met vragen kunt u altijd bij ons binnen lopen. Uiteraard kunt u ook altijd een afspraak maken zodat wij voldoende tijd voor u hebben. Een bespreking is bij ons altijd vrijblijvend en kosteloos.

www.notariskantoorvoorhout.nl

Bezoekadres
Herenstraat 49
2215 KE Voorhout

Postadres
Postbus 67
2215 ZH Voorhout

Telefoon
0252-215573

Email
info@notariskantoorvoorhout.nl

administraties

MTL Administraties

Ondersteunt en helpt ondernemers met de boekhouding in het MKB

- Het inboeken van de administratie
- (Eventueel) debiteurenbeheer
- Aangifte omzetbelasting
- Jaarafrekening opstellen
- Aangifte inkomstenbelasting

Tevens kunnen wij uw loonadminstratie voor u verzorgen.

MTL Administratie
Postbus 1343 •1500 AH • Zaandam
T 06 2629 8001
E info@mtladministraties.nl

ACTIE
Op vertoon van deze advertentie ontvangt u **10% korting** op uw eerste factuur.

Grootseminarie
St.Willibrord
Bisdom Haarlem-
Amsterdam

Inhoud

Nummer 2 • Jaargang 23
Voorjaar 2021

3
Woord van de rector

4
In het door sneeuw en ijs omgeven seminarie blokcollege van Mgr. Van den Hout

5
Op missie-stage in Zwitserland

6
Interview met onze docent van de cursus huwelijk & gezin

7
Stage lopen in de kathedraal van het noorden

9
Sint Bonifatiusinstituut houdt een open dag op zaterdag 8 mei

10
In memoriam: pater Wilkens en pater Van der Meer

11
De Heer is waarlijk tegenwoordig onder ons
Overweging door de spirituaal van het seminarie

12
'Mijn Vader, dankuwel'
Interview met een lid van de gebedskring

Foto's voorzijde
Links: Seminarist Mateo Antolović in de kapel van het seminarie van Redemptoris Mater in Nieuwe Niedorp.
Rechts: Het ongeloof van de heilige Thomas, door Caravaggio (detail), Sansoucci Paleis in Potsdam.

Woord van de rector

Door rector J. de Wit

Sint-Jozef

Beste lezers van het Willibrord-magazine, leden van onze gebedskring, donateurs en andere geïnteresseerden. Sinds afgelopen 8 december viert de Kerk het Jaar van Sint-Jozef. De paus heeft dit jaar speciaal uitgeroepen vanwege de 150ste verjaardag van de afkondiging door paus Pius IX van de heilige Jozef als patroon van de universele Kerk in het jaar 1870. Paus Franciscus heeft bij deze gelegenheid ook een mooi document uitgegeven: *Patris Corde*, Met een vaderhart.

We weten eigenlijk niet zo heel veel van de heilige Jozef. In de vier Evangeliën is er geen enkel woord van hem opgetekend. Wel vinden we gedachten en daden en deze zeggen heel veel, vaak meer dan woorden. En we weten dat God de heilige Jozef uitgekozen heeft om de wettige vader te worden van Jezus, zijn Zoon. God de Vader zal niet zomaar iemand uitkiezen om Hem te vertegenwoordigen binnen het aardse gezin van zijn Zoon.

De Heilige Jozef die is afgebeeld op de apostolische brief Patris Corde van Paus Franciscus.

En wat zien we dan van de heilige Jozef? Allereerst een man die heel oprecht omgaat met zijn aanstaande vrouw, zijn verloofde, Maria. Hij begrijpt niet hoe het kan dat ze zwanger is, maar hij wil haar niet in opspraak brengen en besluit in stilte van haar te scheiden. Als God het tenminste niet had tegengehouden (Mt. 1,18-24). De heilige Schrift noemt hem hierom "rechtschapen".

Ook zien we een heel gehoorzame man, gehoorzaam aan de wil van God. Hij krijgt meerdere dromen waarin een engel hem een boodschap geeft en telkens is hij heel trouw aan deze boodschap. Zo staat er in Mt. 1,24: "Ontwaakt uit de slaap deed Jozef zoals de engel hem bevolen had en nam zijn vrouw tot zich".

Sint-Jozef is zo echt een man Gods, met een groot vaderhart en volledige zelfgave. Een prachtig voorbeeld en voorspreker voor iedere priester en seminarist.

Zalig Pasen, rector Jeroen

ps: Ik hoop u te mogen ontmoeten op **zaterdag 3 juli** wanneer we de **ontmoetingsdag voor onze gebedskring** willen organiseren. Noteer deze datum alvast in uw agenda! Te zijner tijd ontvangt u een uitnodiging.

In het door sneeuw en ijs omgeven seminarie blokcollege van Mgr. Van den Hout

Traditiegetrouw begint het tweede semester van het studiejaar met een twee weken durend blokcollege. Dit jaar kwam het blokcollege over de brieven van Paulus te vervallen wegens de aanhoudende corona-maatregelen. Gelukkig ging het blokcollege van de bisschop van Groningen-Leeuwarden, Mgr. Van den Hout, wel "gewoon" door. De bisschop waagde ondanks de barre weersomstandigheden de tocht van het bisdom Groningen naar Nieuwe Niedorp. Het blokcollege van Mgr. Van den Hout ging over het boek Spreuken en het boek Job.

Door Eric Venneker

Normaal gesproken komen de studenten die in het Grootseminarie van Heiloo wonen gedurende deze twee weken naar Nieuwe Niedorp maar vanwege de maatregelen moesten zij in Heiloo blijven en moest het college noodgedwongen via een livestream gedeeld worden.

Het boek der Spreuken is hét klassieke wijsheidsboek. We stonden met name stil bij hoofdstuk 1 en de hoofdstukken 8 en 9, omdat deze een meer speculatief karakter hebben. Wijsheid heeft met name ook een heel praktische kant en is zodoende van betekenis voor het dagelijks leven.

Het boek Job is door zijn dichterlijke en hartstochtelijke taal een van de mooiste boeken van het Oude Testament, maar ook één van de moeilijkste boeken. We gingen uitgebreid in op de proloog waar Job op de proef wordt gesteld (H1-2) en de epiloog waar Job in ere hersteld wordt (H42,7-17). In het poëtische middengedeelte kregen de hoofdstukken 3 t/m 7 en de hoofdstukken 38 t/m 42 bijzondere aandacht. Naderhand rees de vraag op of de mens in staat is om God te dienen zonder ervoor beloond te worden.

Niet vreemd in de menselijke natuur is het zich afvragen van de zin van het lijden. Hoe kunnen we spreken van een God die goed is als Hij zoveel lijden en onrecht toestaat zoals te lezen is in het boek Job? Het goede en het kwade komt – vanuit de mens gezien – van dezelfde kant; de mens ziet niet wat er zich afspeelt achter de horizon van het menselijk bestaan.

Van de andere kant gaat het boek Job niet alleen over de vraag naar het waarom van het lijden. Het gaat ook om de zoektocht van de mens naar het ware aangezicht van God. Is God betrouwbaar? Handelt Hij rechtvaardig? God staat op een of andere manier niet buiten het kwaad. Als het om kwaad en lijden gaat, kunnen we God er niet buiten laten. Maar er is geen rechtstreeks en eenduidig verband tussen kwaad/onrecht/zonde en lijden/dood/ziekte. Wie is God dat Hij onrecht en lijden toestaat? Het is in Jezus dat er een antwoord komt op deze vraag. Jezus staat aan de kant van God én staat aan de kant van de mens mét zijn zonde en lijden. Juist in deze bijzondere en vaak ook moeilijke tijd mogen wij christenen ervan getuigen dat God dichtbij is. Ja, God laat geen mens in de steek ook al lijkt Hij soms ver weg. Deze boodschap vormt zeker in deze onzekere en moeilijke tijd een waar fundament waardoor wij als christenen getuigen kunnen zijn van de nabijheid en liefde van God.

Mgr. van den Hout en de studenten uit Nieuwe Niedorp met op het scherm de studenten van het Grootseminarie uit Heiloo.

Op missie-stage in Zwitserland

Mijn naam is Dino Deltin. Ik ben 26 jaar en ik kom uit Kroatië, uit een klein katholiek gezin. Toen ik 15 was heb ik me door God geroepen gevoeld om priester te worden en toen ik mijn middelbare school afrondde ben ik in 2013 naar Nederland gekomen. Sindsdien studeerde ik, tot niet zo lang geleden, op het Willibrordseminarie te Heiloo als seminarist van het Grootseminarie Redemptoris Mater te Nieuwe Niedorp.

Door Dino Deltin

Eind september van het vorige jaar heb ik mijn studie helemaal afgerond en was ik klaar om naar welk land dan ook uitgezonden te worden om mijn missie-stage te beginnen. Deze missie-stage is in principe een vast onderdeel van de opleiding voor seminaristen van Redemptoris Mater. Dit artikel schrijf ik uit het mooie en, al bijna een maand, met sneeuw bedekte Zwitserland. *Einfach wunderschön!* Ik bevind me in het Duitse gebied van Zwitserland, ongeveer halverwege tussen Zürich en Basel. Daar woon ik met een priester die samen met een echtpaar uit Venetië verantwoordelijk is voor de Neokatechumenale gemeenschappen in deze streken.

Toen ik aankwam, heb ik met groot enthousiasme de Duitse taal opgepakt. Toen ik echter met mensen begon te spreken en zag dat het geen normaal Duits was dat ik geleerd had, maar een raar en moeilijk te verstaan dialect, begon mij de moed in de schoenen te zinken. Ik bevind me ook in zeer rijke streken. De rijkdom die ook een, in negatieve zin dan, grote invloed heeft op de Katholieke Kerk zelf. Men moet namelijk net als in Duitsland aan de Kerk belasting betalen. Dankzij de grote golf immigranten die in de vorige eeuw gekomen is (Italië, ex-Joegoslavië, Oost-Europa) is de Kerk nog steeds levend, alhoewel bijna aan het infuus. Hierbij moeten we in gedachten houden dat deze streken historisch protestants zijn (Reformator Huldrych Zwingli kwam uit Zürich). In de Neokatechumenale gemeenschappen hebben we ook daarom veel buitenlanders en zeer weinig Zwitsers. Tot nu toe ben ik zovele Kroaten tegengekomen dat ik me bijna thuis voel. Om even te vermelden; in elke kerk waar de priester en ik geweest zijn om de Eucharistie te vieren was de koster uit Kroatië.

Als verantwoordelijk team van de Neokatechumenale Weg hier houden we ons vooral bezig met de vijf aanwezige gemeenschappen. Dat houdt in dat we de broeders en zusters van de gemeenschappen bezoeken, hun helpen met geestelijke steun, dat we ontmoetingen organiseren, met hen de heilige Missen vieren, enz. Daarnaast maken we afspraken met verschillende priesters uit het bisdom die in de catechese of geloofsavonden geïnteresseerd zouden zijn. Sinds oktober organiseren we geloofsavonden in een van de parochies hier, maar gezien de situatie van het virus moeten we steeds creatief zijn om aan de vaak wijzigende regels te voldoen. Soms raakt de creativiteit op, maar de noodzaak en ijver om de liefde van God vooral in deze moeilijke tijden aan de mensen te brengen is groter.

Dino met op de achtergrond het prachtige Zwitserse landschap.

Deze tijd die God mij hier in Zwitserland laat beleven is voor mij een nieuwe en werkelijk mooie ervaring. Na een dynamisch en actief leven in het seminarie waar ik vele mooie en leerzame dingen meegemaakt heb, is nu de tijd aangebroken om deze nu gedeeltelijk in praktijk te brengen. Het dagelijks leven is vaak zeer rustig waardoor God mij roept om Hem dichterbij te komen door gebed, Bijbel onderzoek, meditatie, enz. Dit is iets waar ik in de laatste jaren, moet ik eerlijk zeggen, vaak nalatig in was. Daarom ben ik God enorm dankbaar voor deze mooie ervaring hier in Zwitserland.

Interview met onze docent van de cursus huwelijk & gezin

Door Josué Mejía Sánchez

Kan je in het kort jezelf voorstellen?

Ik ben Giancarlo Rizzo, in Rome geboren en getogen, de tweede van twee zonen. Toen ik negentien was ontmoette ik een Spaanse priester die ik voor het eerst kon vertrouwen na een moeilijke adolescentie. Mijn leven is hierdoor veranderd. Ik had namelijk mijn vader verloren toen ik 12 jaar was. Daarna begon ik de neokatechumenale weg samen met mijn moeder in een gemeenschap. Zoals ik vaak zeg, die gemeenschap was echt als mijn familie. In die jaren ben ik enorm gegroeid als christen en als persoon.

Toen ik in 2004 in Haarlem tot priester werd gewijd, had ik er nooit aan gedacht om docent te worden, ook omdat ik geen modelstudent was. Maar de huwelijks- en gezinsstudies hebben mijn interesse gewekt en, na het behalen van een masterdiploma op afstand aan het Johannes Paulus II Instituut in Rome, stuurde de bisschop mij naar Valencia in Spanje om mijn licentiaat te halen, opnieuw aan hetzelfde instituut.

Kun je iets vertellen over de vakken die je doceert?

Ik geef nu les in enkele, maar fundamentele aspecten van huwelijk en gezin, die naar mijn mening naast de andere vakken erg belangrijk zijn bij de priesteropleiding zoals het leergezag, de sociologie en spiritualiteit van huwelijk en gezin en de theologie van het lichaam van JPII.

Kunt u het belang voor de huidige priesteropleiding aanduiden wat betreft uw promotie in de huwelijks- en gezinsstudies?

Nu onze samenleving in toenemende mate verward, onzeker en zelfs vijandiger lijkt tegenover het gezin, moeten we geldige praktische redenen geven over 'de waarde' van het huwelijk en het gezin, dat wil zeggen, de redenen waarom het gezin een bepaalde vorm moet hebben als we de samenleving menselijker willen maken. Veel van de individuele en sociale ongemakken die miljoenen mensen tegenwoordig ervaren, zijn afhankelijk van het feit dat ze niet in staat zijn geweest om "een gezin te zijn en een gezin te maken".

Er is behoefte aan een opleiding van priesters die in hun parochies een gezinspastoraat kunnen uitoefenen en ruimte en tijd wijden aan de belangrijke vorming vóór het huwelijk en vooral in de eerste jaren van het huwelijk om de echtparen te kunnen begeleiden. Als pastoor van de Spaanstalige parochie H. Nicolaas in Amsterdam heb ik veel gelovigen ontmoet die huwelijks- en gezinsproblemen hebben en mijn studie heeft mij zeker geholpen om een woord van troost en hoop te geven.

Wij zijn erfgenamen van een pastoraat dat te veel gericht is op het oplossen van problemen. De zorg voor gezinnen moet niet alleen een antwoord zijn ter verdediging van een instelling, maar het is een enorme rijkdom voor de vernieuwing van de Kerk. Er

Docent Giancarlo (rechtsonder) online verbonden met de priesterstudenten.

is behoefte aan een nieuwe pastorale zorg die het gezin op de eerste plaats stelt. Het gezin beschouwen als het centrale punt van de nieuwe evangelisatie. Dit perspectief is gebaseerd op het feit dat de persoon de weg van de Kerk is. Dit wordt volledig gerealiseerd in de ontmoeting met Christus en in het erkennen dat hij zonder liefde niet kan leven. Vanwege het belang van dit fundament is het gemakkelijk te begrijpen welke grote gave de Kerk aan gezinnen kan bieden.

Dit is de weg die paus Franciscus, in de voetsporen van zijn voorgangers, heeft ingeslagen. In zijn nieuwe synodale weg heeft hij 3 synoden over huwelijk en gezin bijeen geroepen. De paus roept ons op om door het gezin te evangeliseren en biedt ons opnieuw het ideaal aan van de huwelijksliefde en van de liefde in het gezin.

Stage lopen in de kathedraal van het noorden

September jl. zijn wij als priesteropleiding met een nieuw studiejaar begonnen en dus ook met een nieuwe stage parochie. Aan mij, Mateo, 21-jarige student van het derde jaar, kwam de eer toe om dit jaar mijn stage te lopen bij pastoor Bruno Sestito in de parochie Sint Jan de Doper te Langedijk, wiens parochiekerk bij de mensen ook als 'de kathedraal van het noorden' bekendstaat.

Door Mateo Antolović

Mijn stage loop ik niet alleen, maar doe ik samen met met mijn medestudent Stefan. Mijn stage pastoor is pastoor Bruno die, oorspronkelijk uit Italië, nu al meer dan tien jaar werkzaam is in het bisdom Haarlem-Amsterdam. Net zoals Stefan en ik, kwam ook hij via de Neokatechumenale weg naar Nederland om hier zijn priesteropleiding te volgen opdat hij, na de wijdingen te hebben ontvangen, de gelovigen alhier zou kunnen helpen op de weg naar Onze Lieve Heer. Pastoor Bruno is naast pastoor ook de spirituaal van het seminarie te Nieuwe Niedorp. Alhoewel de corona pandemie in het laatste jaar over de hele wereld, en op dezelfde manier ook hier in Nederland, veel begrensd heeft, konden wij desalniettemin onze stage verwezenlijken.

Eind september vorig jaar hadden wij onze eerste ontmoeting met het leven in de parochie, nl. de Eerste Communie van de kinderen die zich hierop zijn begonnen voor te bereiden nog voor er überhaupt corona was. Het was een prachtige en zonnige dag, en de vreugde van deze kinderen en hun ouders was werkelijk groot. Iedereen kwam met z'n beste kleren aan en met een groot verlangen om voor de eerste keer Onze Lieve Heer in de heilige hostie te ontvangen. Dit deed mij aan mijn Eerste Communie denken; op een zondag, iedereen blij, de dorpskerk fijn versierd en iedereen in witte alben aan het wachten op dit prachtige moment... hoeveel mooie herinneringen kwamen bij mij op, die dag.

Na deze mooie, maar korte tijd van stage kregen wij midden oktober te horen dat pastoor Bruno corona had opgelopen en dat hij hierdoor ernstig ziek was geworden. Corona hield hem voor een lange tijd heel zwak en hij werd snel vermoeid zodat wij toen geen stage meer konden lopen. Gelukkig werd hij begin december weer beter en konden wij weer aan de slag. In januari hebben wij, na een korte kerstvakantie, onze stage weer hernomen en zijn wij verder gegaan waar wij in september waren gebleven. Wij gaan vaak naar pastoor Bruno om bij de heilige Mis als misdienaars te helpen. Ook zijn wij op de maandagavond aldaar ter gelegenheid van de aanbidding van het Allerheiligst Sacrament. Aangezien corona nog altijd rondwaart, zijn er ook een aantal uitvaarten geweest waarbij wij aanwezig waren om pastoor Bruno te helpen. Deze momenten zijn, hoe triest ook, een grote hulp om de tradities, gebruiken en liturgische bijzonderheden van deze streken te leren kennen.

Mateo in de 'kathedraal van het Noorden' met stage-pastoor Bruno Sestito.

Ik ben heel blij om dit jaar mijn stage bij pastoor Bruno te lopen, omdat ik veel heb geleerd, maar vooral om er te zijn voor de mensen en om zich door hen te laten inspireren om zo, samen, op weg te gaan naar ons einddoel; de hemel.

Ik wil ook u, als lezer, bedanken voor uw gebed en ik wil u ook vragen om hiermee verder te gaan. Ik wens u allemaal een gezegende veertigdagentijd en dat Christus dit komend Paasfeest in ons leven werkelijk zal verrijzen.

Bidt u mee om roepingen?

Het Grootseminarie nodigt u uit om de priesteropleiding te ondersteunen en deel te nemen aan de gebedskring van de opleiding. Wilt u meedoen? Geef u dan op als lid. Het verplicht u tot niets, behalve tot gebed. U ontvangt dan de gebedskaart thuis en met enige regelmaat het Willibrordmagazine, met informatie over het seminarie. Ook wordt u uitgenodigd voor de jaarlijks terugkerende gebedsdag. U kunt zich opgeven met onderstaande antwoordstrook. Bij voorbaat dank voor uw gebed.

Uw steun aan Het Grootseminarie

Bent u ook bereid de opleiding en vorming van nieuwe priesters financieel te ondersteunen? Uw gift is zeer welkom. U kunt uw gift overmaken op rek.nr. NL64 INGB 000 000 5464 t.n.v. Het Grootseminarie. Bij voorbaat hartelijk dank. Voor giften vanuit het buitenland heeft u de volgende bankcode (BIC) nodig: INGBNL2A

Misintenties

Het is mogelijk heilige Missen te laten lezen in het seminarie te Heiloo. De misstipendia komen ten goede aan de priesteropleiding. Voor iedere intentie wordt altijd een aparte H. Mis gelezen. We kunnen niet garanderen dat de Mis gelezen wordt op de dag die u aangeeft, al doen we daar wel ons best voor. Richtbedrag voor de stipendia is € 10. U kunt het bedrag overmaken op rek.nr. NL64 INGB 000 000 5464 t.n.v. Het Grootseminarie o.v.v. misintentie. De misintenties kunt u sturen naar rector J.C.J. de Wit, Hoogeweg 65, 1851 PJ Heiloo.

Priestervakantie naar Castelveccana, Italië

Dinsdag 3 augustus t/m woensdag 11 augustus 2021

Grootseminarie St. Willibrord nodigt alle priesters van harte uit om mee te gaan op de priestervakantie naar Castelveccana aan het Lago Maggiore in Italië. Deze reis kunnen we u aanbieden voor de prijs van **slechts € 495** op basis van halfpension en eigen kamer met douche en toilet. De reissom is exclusief vervoer. **Opgave is mogelijk tot 25 juni 2021** per e-mail via pklaver@willibrordseminarie.nl, met vermelding van uw adresgegevens en telefoonnummer. Wacht niet te lang met aanmelden, want het aantal beschikbare plaatsen is beperkt. Contactpersoon is de heer P. Klaver, bereikbaar via telnr. 072-505 1073. Meer info: www.willibrordseminarie.nl

Zomerretraite voor priesters, diakens en pastoraal werkers te Thorn, Limburg

Zondag 11 juli t/m zaterdag 17 juli 2021

In de zomer van 2021 wordt een mooie retraite gehouden voor priesters, diakens en pastoraal werkers onder leiding van pater Ward Biemans sj. Deze retraite is in 2021 van zondag 11 juli t/m zaterdag 17 juli. De data zijn zo gekozen dat u geen vervanging hoeft te regelen voor de weekendvieringen. De richtprijs is € 290. Opgave en meer info via de website www.foyer-thorn.nl. U bent van harte uitgenodigd.
N.B. Deze retraite stond traditiegetrouw onder leiding van pater Wilkens sj. Pater Wilkens is dit jaar tot onze spijt overleden. Het seminarie is pater Wilkens zeer dankbaar voor al zijn trouwe dienstwerk. Zie verder ook het artikel op pagina 10.

Buro **Marcel van der Lubbe**
Voor al uw financiële zaken
mvdlubbe@planet.nl
of kijk op **www.mvdl.eu**
Telefonische info:
06 5473 2032

JA, ik wil graag meebidden om (nieuwe) priesterroepingen en word lid van de gebedskring.

Dhr/Mevr.: .....

Straat & huisnummer: .....

Postcode: .....

Woonplaats: .....

Telefoon: .....

E-mail: .....

Deze strook opsturen naar: **Grootseminarie St. Willibrord, o.v.v. Gebedskring, Hoogeweg 65, 1851 PJ Heiloo**.
U kunt zich ook telefonisch opgeven via 072-505 1288 of e-mailen naar info@willibrordseminarie.nl

Colofon

issn 1875-550x

Uitgave • Grootseminarie St. Willibrord van het RK bisdom Haarlem-Amsterdam, gevestigd te Heiloo (voorheen bekend als De Tiltenberg in Vogelenzang).

Redactie • Pieter Klaver, Josué Enmanuel Mejía Sánchez, Richard Numan en Eric Venneker

Grafisch ontwerp • Impulsar
Druk • Vanderperk Groep

Contact • Hoogeweg 65, 1851 PJ Heiloo
T 072-505 1288

info@willibrordseminarie.nl
www.willibrordseminarie.nl

Giften • Giften zijn van harte welkom op rek.nr. NL64 INGB 000 000 5464 t.n.v. Het Grootseminarie.
ANBI / RSIN-nummer: 824 10 8000

©2021 Het Grootseminarie

Wilt u artikelen overnemen?
Neem dan contact op met Pieter Klaver, pklaver@willibrordseminarie.nl

Sint Bonifatiusinstituut houdt een Open Dag op Zaterdag 8 mei

Naast het seminarie waar priesterstudenten op het Grootseminarie St. Willibrord studeren heeft het bisdom Haarlem-Amsterdam nog een opleidingsinstituut, het Bonifatiusinstituut. Het Bonifatiusinstituut hoopt op 8 mei a.s. een Open Dag te organiseren voor belangstellenden.

Door Diederik Wienen

Vorig jaar kon de Open Dag niet fysiek plaatsvinden en hebben we een online Open Dag gehouden met behulp van kathedraal tv. Dit jaar hopen we dat de Open Dag wel weer fysiek georganiseerd kan worden, maar dat hangt af van de ontwikkelingen rond het coronavirus.
Het Bonifatiusinstituut is in tegenstelling tot het Willibrordinstituut een deeltijdopleiding, gevestigd op De Tiltenberg, waar de colleges voornamelijk op zaterdagen zijn. Het Bonifatiusinstituut is voor het bisdom Haarlem-Amsterdam belangrijk, omdat hier toekomstige diakens en catechisten theologie kunnen studeren. De laatste jaren studeren ook mannen die een beroep hebben, maar zich wel op het priesterschap orienteren aan het Bonifatiusinstituut. Meestal maken ze dan na een paar jaar als ze wat verder zijn met de studie en hun oriëntatie de overstap naar het seminarie.

De binnentuin van De Tiltenberg

Daarnaast is er een groep studenten die wel theologie willen studeren, maar niet direct met het doel om een bepaald ambt of een bepaalde functie in de kerk te gaan vervullen, hoewel zo goed als alle studenten actief betrokken zijn bij een parochie. De studenten komen ook van verschillende bisdommen. Vanwege de ligging van De Tiltenberg zijn er met name ook veel studenten uit het bisdom Rotterdam.
Veel studenten studeren aan het Bonifatiusinstituut om hun geloof te verdiepen en om meer kennis over het geloof op te doen. Daarnaast biedt de opleiding goede mogelijkheden om met anderen over zaken van studie en geloof te spreken. De studiedagen worden begonnen met het getijdengebed en een Eucharistieviering en in de middagpauze is er een gezamenlijke warme lunch.
Door het coronavirus loopt het programma van het Bonifatiusinstituut nu anders dan andere jaren. De colleges zijn momenteel online. Hoewel het fysieke onderwijs en de Eucharistievieringen op De Tiltenberg en de onderlinge contacten gemist worden, loopt het programma door de inzet van docenten en studenten behoorlijk goed. Dat was in het begin van de coronacrisis nog wel echt zoeken en toen zijn ook wel studenten afgevallen, maar nu lijkt er een zeker ritme gevonden te zijn.
Op de Open Dag hopen we belangstellenden te informeren over de verschillende manieren waarop je kunt studeren aan het Bonifatiusinstituut. Verder is het de bedoeling dat ze een college bijwonen om een indruk te krijgen hoe het toegaat. Daarnaast is er een kennismaking met het gebouw van De Tiltenberg en met de spirituaals, de priesters die studenten een stuk geestelijke begeleiding geven. Uiteraard is er ook volop gelegenheid om vragen te stellen.
Wil je sterker staan in jouw geloof, krachtiger om anderen te helpen hun weg te vinden in het geloof? Volg dan de Open Dag op zaterdag 8 mei a.s.! Over het concrete programma is het door het coronavirus lastig om veel concreets te zeggen. We verwijzen daarom naar de website van het Bonifatiusinstituut www.bonifatiusinstituut.nl, waar er zodra er meer zekerheid over de dag is informatie over de Open Dag te vinden zal zijn. Verder kunt u voor informatie terecht bij Diederik Wienen, de studieprefect van het Bonifatiusinstituut, via zijn emailadres dwienen@tiltenberg.org.

In memoriam: pater Wilkens en pater Van der Meer

In januari zijn de paters Wilkens (80 jaar) en Van der Meer (94 jaar) overleden. Beiden hadden een hele goede band met het Sint-Willibrord-instituut en het Sint-Bonifatiusinstituut. Met dank aan de inbreng van Vicaris Gerard Bruggink, Diederik Wienen (studieprefect St. Bonifatius) en Hans van den Heuvel (oud-student) blikken we in dit artikel dankbaar terug op hun geestelijk vruchtbare leven.

Vicaris Bruggink: "Aan het begin van mijn seminarietijd heb ik pater Gerard Wilkens leren kennen. Hij heeft ons als seminaristen, samen met pater Piet Penning de Vries, binnengeleid in de priesterlijke spiritualiteit. Als geestelijk leidsman van priesters, religieuzen en lekengelovigen heeft hij door een onvermoeibare inzet en met kennis van zaken het belang aangegeven van het gebed, meditatie en het sacramentele leven. Toen hij werd gevraagd om de studenten van het Sint-Bonifatiusinstituut op diezelfde weg te begeleiden, heeft hij volmondig 'ja' gezegd. Naast en met deze inzet op het vlak van de spiritualiteit bleef hij gewoon wie hij was: een diepgelovige mens van het Groningse land. Met een brede mensenkennis, een eerlijk gevoel voor humor en een aanstekelijke nieuwsgierigheid heeft hij velen weten te inspireren om het Rijk Gods te zoeken en het te vinden in eenvoud van hart. Wij zijn hem veel dank verschuldigd voor zijn priesterlijke dienst als zoon van Sint-Ignatius!"

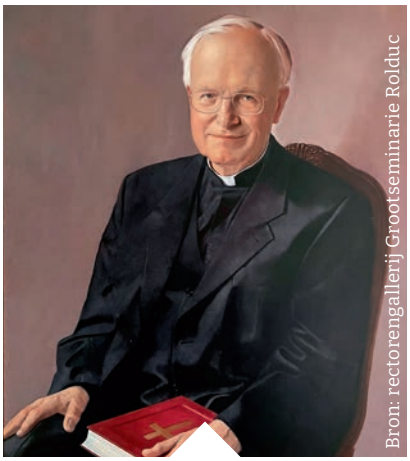

Pater H. van der Meer

Pater G. Wilkens

Diederik Wienen: "Pater Haye van der Meer was rector van de priesteropleiding Rolduc, had diverse bestuurlijke en kerkrechtelijke functies in het bisdom Roermond en gaf les in de moraaltheologie. Dat heeft hij een behoorlijk aantal jaren ook aan het Bonifatiusinstituut gedaan. Bij studenten was hij zeer geliefd als docent. Zijn colleges waren boeiend en hij wist de soms wat abstracte materie dichtbij de studenten te brengen. Daar klonk zijn grote levenservaring in door. Hij was trouw aan de leer van de Kerk, maar tegelijk merkte je bij hem een grote openheid voor de ethische dilemma's waar mensen mee te maken (kunnen) krijgen in hun leven. Hij toonde zich daarin een wijze gids voor velen. Opvallend was hoe hij iedere keer als hij een cursus gaf hij het collegedictaat opnieuw bewerkte, wat de aantrekkelijkheid van de colleges nog verhoogde. In de omgang was hij een echte heer, maar beminnelijk en benaderbaar. We zijn dankbaar dat hij tot op zeer hoge leeftijd aan het Sint-Bonifatiusinstituut les bleef geven en zo veel studenten mee gevormd heeft. Dat hij mag rusten in vrede!"

Hans van den Heuvel: "Toen ik in 1989 werd geboren hadden de jezuïetenpaters Van der Meer en Wilkens er al een behoorlijk werkzaam leven opzitten. Omdat beide paters onvermoeibaar waren tot op hoge leeftijd, had ik de eer om tijdens mijn deeltijd theologie-studie (2014-2020) met beiden in aanraking te komen. Pater van der Meer gaf in mijn eerste twee leerjaren moraaltheologie. Gedegen, met uitgebreide collegedictaten en een genuanceerde benadering van vaak complexe kwesties. De pater benadrukte met genoegen het 'katholieke en-en'. Celibaat én huwelijk, mens én God, eigen geweten én objectieve norm. Katholiek-zijn is het vinden van een juiste balans. De pater had een hoge reputatie bij leerlingen; eloquent en charmant gaf hij les tot hij in 2016 (op zijn 90e!) de reis Roermond-Vogelenzang te lang vond. Pater Wilkens was in ongeveer dezelfde periode spirituaal. Hij leidde de liturgische diensten en stond open voor gesprekken met studenten over hun (spirituele) wel en wee. Een luisterend oor, een natuurlijke mate van opgewektheid en vooral ook heel duidelijke adviezen die rekening hielden met ieders eigen omstandigheid."

De Heer is waarlijk tegenwoordig onder ons

Wanneer we Pasen vieren, zien we de verrezen Heer voor ons. Hij verscheen voor de leerlingen, met de wonden nog zichtbaar in zijn handen en zijn zijde.

Door Pater Ward Biemans SJ

De gedachten van de leerlingen zullen uitgaan naar Witte Donderdag, de laatste volle dag dat de Heer in hun midden was. Door het brood met hen te breken en te delen en daarmee de Eucharistie in te stellen, is Hij ook in ons leven gebleven als het centrum van alle dingen. Henri Nouwen schreef tijdens een verblijf in een trappistenklooster dat de Heer in het centrum van ons leven blijft staan op een rustige, niet opdringerige en ongrijpbare manier. Hij leeft met ons, zelfs fysiek, maar niet op dezelfde fysieke manier zoals de andere elementen zich aan ons presenteren. Deze transcendente, fysieke aanwezigheid is karakteristiek voor de Eucharistie. Het is de aanwezigheid van die andere wereld in de onze. In de Eucharistie is God waarlijk tegenwoordig in Christus en toch wordt zijn fysieke aanwezigheid niet gekenmerkt door dezelfde beperking van ruimte en tijd zoals wij die kennen.

De leerlingen zullen zich ook de dag van Jezus' sterven herinneren die wij gedenken op Goede Vrijdag. Wanneer we de kruisweg lopen, dan staan we vaak ook stil bij onze eigen lasten in het leven en onze eigen gebrokenheid. We stoppen om te zien hoe Jezus ter dood wordt veroordeeld, hoe Simon van Cyrene wordt gedwongen zijn kruis te dragen wanneer Jezus valt en hoe Veronica Jezus' gezicht afdroogt met haar doek. Jezus wordt aan het kruis geslagen. Toch kan er, te midden van alle droefheid en rouwklachten, ook vertroosting zijn. We zijn samen en er vloeit liefde vanuit het doorboorde hart van God en vanuit onze gebroken harten naar Hem en naar elkaar.

Op Stille Zaterdag kunnen we ons de nederdaling van Jezus ter helle voor de geest halen. Volgens Karl Rahner vormt het lijden dat ons in het leven overkomt al een deelnemen aan die nederdaling die de Heer op zich heeft genomen. Het gegeven dat lijden in ons leven aanwezig is – en we hebben dit allemaal op de een of andere manier gevoeld in deze corona crisis – maakt het ook mogelijk dat wij nu al met Jezus werkelijk Stille Zaterdag kunnen vieren. Rahner schrijft daarover: 'Sinds Hij nedergedaald is in de grondeloze en bodemloze diepte van de wereld, zijn er geen afgronden van het bestaan meer waarin een mens in eenzaamheid zou worden achtergelaten. Eén is er voorgegaan en heeft ze allemaal doorleden tot onze overwinning. Op de bodem van alle nederdalingen kan men nu het eeuwige leven vinden. "Hij die is neergedaald, is dezelfde die ook is opgestegen, hoog boven alle hemelen, om het heelal te vervullen" (Ef. 4, 10).'

Het ongeloof van de heilige Thomas, door Caravaggio (detail), Sansoucci Paleis in Potsdam.

Zo kunnen we dan in de Paastijd de Eucharistie vieren in de wetenschap dat Jezus voor ons het lijden en de dood is doorgegaan en is opgestegen tot nieuw leven. Wanneer we dit beseffen, dan kunnen we ook zelf voor anderen die dit niet inzien, de steen wegrollen die voor hun graven liggen. En zoals Jezus na de verrijzenis ontbeet met zijn leerlingen, zo kunnen ook wij het belang inzien van de kleine, gewone dingen van ons leven. En tenslotte: zoals Jezus' wonden zichtbaar bleven in zijn verrezen lichaam, zo worden ook onze wonden die wij met ons meedragen in het leven, niet geheel weggenomen, maar ze kunnen een bron van hoop worden voor anderen.

Zalig Pasen!

‘Mijn Vader, dankuwel’

Mevrouw Cicilia Cerila Stuart (58) uit Hoorn had nog nooit van de gebedskring gehoord. Daar komt op een zekere zondag (roepingenzondag) verandering in als een priesterstudent in haar parochie vertelt over zijn roeping en hij de mensen uitnodigt om lid te worden van de gebedskring. “Ik heb me meteen opgegeven door mijn naam en adres te noteren op een aanmeldformulier. Er ging een nieuwe wereld voor mij open.”

Door Pieter Klaver

Cicilia vertelt enthousiast over het gezin waarin ze is opgegroeid in Curaçao, een gezin met tien kinderen. “Ik had heel bijzondere en gelovige ouders. Ze waren heel zachtmoedig en liefdevol. We baden dikwijls samen de rozenkrans en gingen naar de kerk. Ik vond het als kind ontzettend fijn om naar de kerk te gaan en dat is zo gebleven. Op mijn 22e ben ik op aanraden van mijn moeder naar Nederland gegaan om mijn zus te helpen met haar kleine kinderen. In die periode heb ik mijn man Gilbertico leren kennen. We hebben twee dochters. Ik ging een pedagogische opleiding volgen tot kinderleidster. Dit werk is echt mijn passie. Ik werk nog steeds met veel plezier in de kinderopvang. Je kunt kinderen ontzettend veel liefde geven en helpen bij hun ontwikkeling.”

Jezus op mijn pad

Vaak is Cicilia te vinden bij de doordeweekse H. Mis in de Lourdeskapel van de parochie in Zwaag. “Ik kan dat mooi combineren met mijn werktijden. Verder help ik op allerlei manieren mee in de parochie zoals bij het schoonmaken van de kerk en het rondbrengen van het parochieblad. Ik heb geholpen bij de doopvoorbereiding en de communie bij mensen thuis gebracht. Verder ben ik vrijwilligster in verzorgingshuizen. Dan ga ik bij mensen langs om samen de rozenkrans te bidden. Mijn man is ook gelovig. Hij is erg gehecht aan Onze Lieve Vrouw ter Nood in Heiloo. Hij zegt dan tegen mij: ‘In Heiloo, daar vind ik rust.’ Zo brengen we iedere maand samen een bezoek aan het heiligdom. Ik ervaar God dikwijls als er spontane dingen gebeuren die ik niet had verwacht. Op een keer was ik de kruisweg gaan bidden op het heiligdom. Ik raakte in gesprek met een priester en toen heb ik het sacrament van de biecht mogen ontvangen. Voor mij was dat een heel bijzondere ervaring: Ik heb Jezus ontmoet!”

Een nieuwe priester?!

“Op een gegeven moment kwam er bij ons in de parochie een priesterstudent stage lopen. Priesters heb ik altijd wel gekend, maar iemand die priester wilde worden, dat was nieuw voor mij. Ik heb hem gevolgd in zijn verdere vorming en ontwikkeling en zijn priesterwijding mogen bijwonen, heel bijzonder. Door deze nieuwe priester ben ik ontzettend in het geloof gegroeid. Ik heb ervaren hoe belangrijk priesters zijn. Ik bid dan ook dagelijks het gebed om roepingen en steun de priesteropleiding regelmatig met een financiële bijdrage. We mogen echt dankbaar zijn dat er nieuwe priesters in opleiding zijn. Vaak zing ik het lied: ‘Mijn Vader, dankuwel.’ Ja, er zijn zo vele dingen waar ik dankbaar voor ben. Ik ben echt een dankbaar mens; het maakt mij gelukkig.”

Wilt u ook lid worden van de gebedskring? Het lidmaatschap is geheel gratis! Op pagina 8 vindt u meer informatie en een invulstrook om u op te geven.